

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda și Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX și de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Movileanu Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020 și sentinței Judecătorei Căușeni (sediul Central) din 26 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Movileanu Alexandr XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 04.05.2017 – 26.11.2019;

Instanța de apel: 10.01.2020 – 07.07.2020;

Instanța de recurs: 10.09.2020 – 10.02.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Căușeni (sediul central) din 26.11.2019, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, procesul penal în privința lui Movileanu Alexandr învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Codul penal, a fost încetat în legătură cu expirarea termenului pentru tragere la răspundere penală.

Movileanu Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, fiind-ui stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Codul penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

2. În sentință prima instanță a constatat că:

Movileanu Alexandr, activând în calitate de director al întreprinderii SA "BAZA AUTOFAR" cu sediul în or. XXXXX, XXXXX, fiind numit în această funcție prin procesul-verbal al ședinței acționarilor întreprinderii nominalizate din data de 15.05.2009, fiind persoană care gestionează o organizație

comercială, folosind situația de serviciu în interesul material și interesul persoanelor terțe, știind cu certitudine că la balanța întreprinderii SA "BAZA AUTOFAR" se află un microbuz de model "MERCEDES-303" cu numerele de înmatriculare XXXXX, cu valoarea de bilanț de 52153 lei, intenționat și fără careva acte care justifică acțiunile sale, în luna decembrie 2012, l-a transmis în posesie și folosință lui Burlacenco Alexandru, cauzându-i întreprinderii SA "BAZA AUTOFAR" un prejudiciu material considerabil în sumă de 52153 lei.

Tot el, activând în calitate de director al întreprinderii SA "BAZA AUTOFAR", fiind persoană care gestionează o organizație comercială, urmând scopul delapidării averii străine și anume a bunurilor întreprinderii SA "BAZA AUTOFAR", prin însușire, împreună și la o înțelegere prealabilă cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, care este acționar la întreprinderea nominalizată, în luna decembrie 2012, folosind situația de serviciu, au realizat ilegal microbuzul de model "MERCEDES 303" cu numerele de înmatriculare XXXXX, lui Burlacenco Alexandru, contra sumei de 11000 euro (echivalentul la 173977,1 lei), bani care nu au fost introduși în casa întreprinderii SA "BAZA AUTOFAR", dar au fost însușiți de ultimii, cauzându-i întreprinderii SA "BAZA AUTOFAR" un prejudiciu material considerabil în sumă de 173977,1 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apeluri:

3.1. Avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX, prin care a solicitat casarea sentinței ca fiind neîntemeiată și dispunerea rejudecării cauzei penale privind învinuirea lui XXXXX în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 335 alin. (1), art. 191 alin. (4) Cod penal.

În motivarea apelului declarat, avocatul a menționat că:

- inculpatul Movileanu Alexandr, a fost învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 335 alin. (1) Cod penal, însă în declarațiile date în vederea recunoașterii vinei, a declarat, că avea dreptul de a încheia/realiza tranzacție de vânzare - cumpărare a bunurilor societății comerciale SA "BAZA AUTOFAR";

- martorul Burlacenco Alexandru (la etapa urmăririi penale), a declarat, că până la încheierea/realizarea tranzacției de vânzare-cumpărare a bunurilor societății comerciale SA "BAZA AUTOFAR", a achitat inculpatului suma de 1000 (una mie) EURO, însă în declarațiile date de către Movileanu Alexandru, întru recunoașterea vinei, numitul nu a recunoscut faptul primirii sumei;

- deși potrivit învinuirii în sarcina inculpatului Movileanu Alexandr s-a reținut cauzarea societății comerciale SA "BAZA AUTOFAR" unui prejudiciu material considerabil în sumă de 52.153 MDL, inculpatul nu a recunoscut cauzarea prejudiciului cauzat;

- în condițiile în care inculpatul nu a recunoscut vina potrivit actului de învinuire, a dat și declarații și astfel a negat circumstanțele/concluziile reținute în rechizitoriu, examinarea cauzei în privința lui Movileanu Alexandr, nu a putut fi dispusă și continuată în procedura simplificată contrar prevederilor art. 364¹ alin. (2) Cod de procedură penală.

3.2. Avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Movileanu Alexandr, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Movileanu Alexandr să-i fie aplicată o pedeapsă condiționată pe un termen de un an.

În motivarea cererii de apel a invocat că:

- inculpatul Movileanu Alexandr, și-a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, confirmând circumstanțele comiterii ei, indicate în rechizitoriu;

- instanța nu a stabilit o pedeapsă echitabilă, nu a luat în considerație și nu a supus aprecierii circumstanțele reale ale cauzei, precum și cele personale, căința sinceră de fapta comisă, faptul că, în urma comiterii infracțiunii, condamnatul a conștientizat fapta comisă, poziția condamnatului față de consecințele survenite, astfel urmează să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, apelul avocatului Leșan Nicolae în numele lui XXXXX, a fost respins ca inadmisibil, iar apelul avocatului Spînu Oleg în numele inculpatului Movileanu Alexandr, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în prima instanță, respectiva cauza penală a fost examinată în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, or, până la începerea cercetării judecătorești în baza cererii autentice și personale înaintate de către inculpatul Movileanu Alexandr, cu asigurarea dreptului la apărare prin prezența apărătorului, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște vina integral, cunoaște probele acumulate la faza urmăririi penale, nu are careva obiecții asupra probelor, nu solicită prezentarea altor probe.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 26.11.2019 s-a dispus disjungerea din cauza penală nr. 1-132/17 (18-1-1929-04052017), materialele privind învinuirea unei alte persoane, într-o cauză penală separată, dat fiind faptul că, Movileanu Alexandr a depus cerere privind examinarea cauzei în procedură simplificată, care a fost admisă de către instanța de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 07.08.2019 s-a dispus respingerea cererii lui XXXXX privind recunoașterea în calitate de parte vătămată în cauza penală în învinuirea lui Movileanu Alexandr, ca fiind neîntemeiată.

Conform art. 409 alin. (1) Cod procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. b) Cod procedură penală, instanța de apel a conchis asupra inadmisibilității apelului declarat de avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX și împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 26.11.2019, reieșind din faptul că cauza penală de învinuire a lui Movileanu Alexandr în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin.

(1), art. 191 alin. (4) Cod penal a fost examinată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod procedură penală, iar cauza penală de învinuire a inculpatului XXXXX a fost disjunsă în altă cauză penală, în procedură generală, respectiv, instanța de apel nu poate examina pretențiile invocate de către avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX.

Ca urmare a faptului că apelul declarat de avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Central) din 26.11.2019 a fost considerat inadmisibil, instanța de apel nu s-a expus asupra fondului apelului și nu s-a implicat în verificarea încheierii și hotărârii atacate, lăsând fără apreciere argumentele invocate de către avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX în cererea de apel, întrucât instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

În partea judecării cauzei prin prisma apelului declarat în numele inculpatului Movileanu Alexandru, instanța de apel a menționat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Movileanu Alexandr a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind corect faptele săvârșite de acesta și încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Din conținutul apelului declarat de avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Movileanu Alexandr, instanța de apel a reținut că apelantul a invocat individualizarea incorectă a pedepsei de către prima instanță.

Sub acest aspect, instanța de apel a notat că concluzia primei instanțe corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale și a prevederilor art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

La stabilirea și individualizarea pedepsei penale prima instanță în corespundere cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, a stabilit ca circumstanțe atenuante contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, circumstanțe agravante în privința inculpatului Movileanu Alexandr nu au fost reținute.

În conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță just a individualizat pedeapsa în baza art. 7, 75 Cod penal, și totodată, corect a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunii, care se califică ca fiind una gravă, de circumstanțele cauzei, de prezența circumstanțelor atenuante precum și de lipsa circumstanțelor agravante în privința lui Movileanu Alexandr, de personalitatea inculpatului care nu are antecedente penale, a recunoscut vinovăția, inculpatul a manifestat căință sinceră, acțiune civilă nu a fost înaintată, inculpatul are la întreținere doi copii minori, de aceea instanța de judecată a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, de aceea a dispus suspendarea condiționată pe un termen de probațiune de 3 ani, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni.

Instanța de apel a evidențiat că, realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului, precum și, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, este posibilă numindu-i o pedeapsă penală în limitele prevăzute de norma legală, nefiind posibilă atingerea scopului pedepsei prin stabilirea termenului de suspendarea condiționată de un an, așa cum a solicitat apelantul.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Pedeapsa penală reprezintă un remediu echitabil atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Reieșind din aceste considerente, instanța de apel a concluzionat că, argumentele invocate în cererile de apel, sunt neîntemeiate și nu pot servi temei de admitere, iar sentința este întemeiată și motivată legal.

5. Nefiind de acord cu hotărârile instanțelor, au declarat recursuri:

5.1. Avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în partea ce ține de inadmisibilitatea apelului declarat în numele lui XXXXX și cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- analizând declarațiile date de către inculpat, în vederea recunoașterii vinei în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 335 alin. (1) Cod penal, recurentul conchide, că - declarațiile acestuia contravin materialelor cauzei

penale, respectiv și actului de învinuire-rechizitoriului. În condițiile în care inculpatul nu a recunoscut vina potrivit actului de învinuire, a dat și declarații și astfel a negat circumstanțele-concluziile reținute în rechizitoriu, examinarea cauzei în privința lui Movileanu Alexandr, nu a putut fi dispusă și continuată în procedura simplificată;

- refuzul instanței de apel, de a supune examinării apelului declarat în interesele lui XXXXX, atestă nu numai încălcarea dreptului numitului la un proces echitabil, dar și condiționează ilegalitatea actului de justiție astfel exercitat în apel.

5.2. Avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Movileanu Alexandru, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a sentinței și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care condamnatului Movileanu Alexandr să-i fie aplicată o pedeapsă condiționată pe un termen de un an.

În motivarea recursului declarat, avocatul a menționat că:

- instanțele de fond la individualizarea pedepsei inculpatului Movileanu Alexandr cât și la interpretarea aplicării art. 90 Cod penal, nu au luat în calcul persoana celui vinovat, or, categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prevăzute în art. 78 Cod penal;

- o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din considerentele ce urmează.

7.1. Cu privire la recursul ordinar declarat de către avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX, Colegiul penal notează că, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel doar în cazurile stipulate în acest articol. Conform prevederilor art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 și trebuie să fie motivat.

La rândul său, art. 430 pct. 2) Cod de procedură penală, prevede că cererea de recurs trebuie să conțină numele și prenumele recurentului, calitatea procesuală sau mențiune cu privire la persoana interesele căreia le reprezintă și adresa ei.

Potrivit art. 401 alin.(1) Cod de procedură penală, pot declara apel: 1) procurorul, în ce privește latura penală și latura civilă; 2) inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă. Sentințele de achitare sau de încetare a procesului penal pot fi atacate și în ce privește temeiurile achitării sau încetării procesului penal; 3) partea vătămată, în ce privește latura penală; 4) partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă; 5) martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora; 6) orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței. La alin.(2) al articolului nominalizat se stipulează, că apelul poate fi declarat în numele persoanelor menționate în alin.(1) pct. 2)-4) și de către apărător sau reprezentantul lor legal.

Studiind materialele cauzei, în vederea identificarea calității procesuale a recurentului XXXXX, prin prisma prevederilor art. 421, 401 Cod de procedură penală, Colegiul penal a stabilit că acesta în respectiva cauză penală nu deține o calitate procesuală din cele prevăzute la art. 421, 401 alin. (1) pct. 1)-5) Cod de procedură penală.

Cu referire la alegațiile recurentului precum că *refuzul instanței de apel, de a supune examinării apelului declarat în interesele lui XXXXX, atestă nu numai încălcarea dreptului numitului la un proces echitabil, dar și condiționează ilegalitatea actului de justiție astfel exercitat în apel*, Colegiul penal le apreciază critic întrucât odată ce cauza penală în privința lui Movileanu Alexandr a fost disjunsă într-o cauză separată, de la cauza penală în privința lui Movileanu Alexandr și XXXXX, ultimul nu se regăsește în lista persoanelor prevăzute de art. 421 care face trimitere la art. 401 Cod de procedură penală, care pot ataca hotărârile emise doar în privința inculpatului Movileanu Alexandr.

Totodată, în special, cu privire la prevederile art. 401 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal analizând minuțios conținutul recursului declarat de către avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX, nu a identificat invocarea afectării cărorva interese legitime care ar fi fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanțelor de fond, or, XXXXX în propria cauză penală își poate exercita efectiv dreptul la un proces echitabil, iar judecarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, la fel reprezintă un drept exclusiv al oricărui inculpat, ce a fost valorificat la caz de către inculpatul Movileanu Alexandr.

În consecință, dat fiind faptul că în fața instanței de recurs ordinar este un recurs declarat de către o persoană ce nu se regăsește în cercul persoanelor titulare a dreptului de a declara recurs, prevăzute la art. 421 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX, deoarece nu

îndeplinește cerințele de formă prevăzute în art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală.

7.2. Cu privire la recursul ordinar declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Movileanu Alexandr, Colegiul penal notează că, potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării a invocat în calitate de temeiuri pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând conținutul recursului în raport cu temeiurile invocate, Colegiul penal atestă că recurentul în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu a expus o motivare, astfel atestându-se formalitatea invocării respectivului temei.

Verificând materialele cauzei, prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs a reținut că argumentele recursului apărării se concentrează asupra asprimii pedepsei aplicate, însă în esență recurentul invocă dezacordul cu perioada de probațiune stabilită de prima instanță, în opinia recurentului aceasta urmând a fi stabilită pe un an.

În acest context, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune,

având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal apreciază că alegațiile recurentului privind aplicarea eronată a prevederilor legale ce reglementează stabilirea pedepsei, sunt abătute total de la solicitarea recurentului privind reducerea termenului suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare stabilite deja la limita minimă posibilă de către prima instanță, întrucât anume acest fapt a și oferit posibilitatea dispunerii suspendării executării acesteia prin prisma condițiilor prevăzute la art. 90 alin. (1) Cod penal, mai ales ținând cont de faptul că inculpatul Movileanu Alexandr a comis o infracțiune gravă, cu intenție, deși instanța, pentru infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, avea posibilitate de a aplica o pedeapsă cu închisoare de un segment larg, de la 4 ani și 8 luni până la 8 ani.

Mai mult, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu reprezintă o pedeapsă aparte și nu poate fi apreciată ca fiind o pedeapsă blândă sau aspră, dar reprezintă o modalitate de executare a pedepsei oferită inculpaților în urma individualizării pedepsei.

Potrivit art. 90 alin. (2) Cod penal, perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani.

Analizând circumstanțele cauzei Colegiul penal apreciază ca fiind corectă și echitabilă perioada de probațiune stabilită de către prima instanță, care a motivat complet și obiectiv stabilirea respectivului mod de executare a pedepsei cu închisoare pentru o infracțiune gravă comisă cu intenție.

Mai mult, deși recurentul a susținut că instanța de apel în mod eronat a raportat circumstanțele prezentei cauze la normele penale și procesual – penale, acesta a eșuat a prezenta care anume prevederi legale au fost eronat aplicate ce a dus la stabilirea unei pedepse greșit individualizate, or, esența prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, acordă posibilitate doar instanței de judecată de a stabili o pedeapsă echitabilă anume reieșind din circumstanțele concrete a fiecărui caz în parte, în vederea aplicării eficiente a prevederilor art. 6 CEDO.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Astfel, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea în esență sunt identice celor din cererea de apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus, complet, argumentat și motivat legal.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza Albert vs. România, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca

impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, pedeapsa fiind una proporțională, echitabilă și individualizată corect.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că erorile invocate în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Movileanu Alexandr urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX și de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Movileanu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, în cauza penală în privința lui **Movileanu Alexandr XXXXX**, după cum urmează:

- cel declarat de către avocatul Leșan Nicolae în numele lui XXXXX, deoarece nu corespunde cerințelor de formă,

- cel declarat de către avocatul Spînu Oleg în numele inculpatului Movileanu Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 martie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor